

Heemkundevereniging Berchs-Heem

Bestuur

Opgericht: 19 maart 1992
Secretariaat: Leo van Oorsouw
Hoogkar 18, 5351 SV, Berghem
Website: www.berchs-heem.nl
<http://www.beeldbank-berghem.nl/cgi-bin/beeldbank.pl>
<https://www.facebook.com/beeldbank.berghem.5>
E-mail: secretariaat.hkv.berchsheem@gmail.com
IBAN: NL 38 RABO 010 65 16 817
KvK nr.: V 40219728

- Aan: College van burgemeester en wethouders van Oss (via bestuurssecretariaat@oss.nl en aan de balie overhandigd met ontvangstbevestiging)
Postbus 5
5340 BA Oss
- Onderwerp: Aanvullende vragen m.b.t. (vergunning) procedure aangebrachte gsm- zendmasten op de monumentale kerktoren aan de St. Willibrordusstraat 40 te Berghem
- Betreft: Zaaknummer 720251
Datum: 24 juli 2020
c.c. Parochiebestuur Willibrordus Berghem (via info@parochiewillibrordus.nl)
Dorpsraad Berghem (via dorpsraad@berghem.nl)
Media
- Bijlage: Bijlage 1, uitspraak van de afdeling Bestuurszaken Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch d.d. 05-09-2001 onder procedurenummer 00/6566 BESLU V66 BB inzake AWB 00/6566 in het geschil tussen de R.K. Parochiebestuur St. Willibrordus en het college van burgemeester en wethouders van Oss aangaande besluit weigering verlening monumentenvergunning tot het plaatsen van een antenne-installatie voor mobiele telefonie aan of in de kerktoren St. Willibrorduskerk te Berghem (in 9 bladen).

Geacht college van burgemeester en wethouders,

Bij brief van 22-04-2020 hebben wij aan uw college vragen gesteld over de (vergunning) procedure m.b.t. de reeds aangebrachte gsm zendmasten monumentale kerktoren aan de St. Willibrordusstraat 40 te Berghem. In uw reactie middels brief van 07-05-2020 geeft uw college antwoord op onze gestelde vragen, tevens geeft uw college aan dat inmiddels een vergunning voor het aanbrengen van gsm zendmasten op de monumentale kerktoren aangevraagd- en in behandeling is.

Bij e-mail van resp. 11-05-2020 en 24-06-2020 aan de teamleider Toezicht en Handhaving BalieBML van de gemeente Oss hebben wij aanvullende vragen gesteld m.b.t. de vergunningsprocedure zaaknummer 720251, beide e-mailberichten zijn als ontvangen bevestigd namens de gemeente Oss.

Op deze e-mailberichten van 11-05-2020 en 24-06-2020 met gestelde aanvullende vragen hebben geen enkele reactie ontvangen.

Derhalve stellen wij deze aanvullende vragen middels deze brief aan uw college en wel als volgt:

1. Kunnen wij beschikken over de inhoudelijke vergunningsaanvraag die onder zaaknummer 720251 volgens uw bericht ingediend is bij de gemeente, zo nee, kunnen wij op andere wijze deze vergunningsaanvraag inzien.
2. Wordt de Rijksdienst voor de Monumentenzorg betrokken bij de beoordeling van de aanvraag uw zaaknummer 720251, zo nee waarom niet.
3. Wordt de uitspraak (zie bijlage 1) van de afdeling Bestuurszaken Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch d.d. 05-09-2001 onder procedurenummer 00/6566 BESLU V66 BB inzake AWB 00/6566 in het geschil tussen de R.K. Parochiebestuur St. Willibrordus en het college van burgemeester en wethouders van Oss aangaande besluit weigering verlening monumentenvergunning tot het plaatsen van een antenne-installatie voor mobiele telefonie aan of in de kerktoren St. Willibrorduskerk nog betrokken bij de beoordeling van de aanvraag uw zaaknummer 720251 alsmede bij de adviesaanvraag in deze aan de gemeentelijke monumentencommissie, zo nee waarom niet.
4. Wordt de vergunningsaanvraag van uw zaaknummer 720251 voor advies voorgelegd aan de gemeentelijke monumentencommissie, zo nee waarom niet, zo ja dan vernemen wij graag de datum/tijdstip waarop dit door de gemeentelijke monumentencommissie in een openbare vergadering behandeld wordt.

Heemkundevereniging Berchs-Heem

Bestuur

Opgericht: 19 maart 1992
Secretariaat: Leo van Oorsouw
Hoogkar 18, 5351 SV, Berghem
Website: www.berchs-heem.nl
<http://www.beeldbank-berghem.nl/cgi-bin/beeldbank.pl>
<https://www.facebook.com/beeldbank.berghem.5>
E-mail: secretariaat.hkv.berchsheem@gmail.com
IBAN: NL 38 RABO 010 65 16 817
KvK nr.: V 40219728

Graag vernemen wij hierover een inhoudelijke reactie van uw college.

Met vriendelijke groet,
Het bestuur van heemkundevereniging Berchs-Heem Berghem,

Gerard van der Linden
Voorzitter

Bijlage 1 voornoemd.

Leo van Oorsouw
secretaris

VAN IERSEL & LUCHTMAN

ADVOCATEN

BREDA • 's-HERTOGENBOSCH • UDEN

Bijlage 1 in 9 pagina's
behorende bij de brief d.d. 24-
07-2020 van
Heemkundevereniging Berchs-
Heem aan het college van
burgemeester en wethouders
van Oss.

R.K. Parochiebestuur St. Willibrordus
Julianastraat 37
5351 AL BERGHEM

Postbus 18
5400 AA Uden
Margrietstraat 13
Telefoon 0413 - 339033
Fax 0413 - 339096
uden@vanierselluchtman.nl
ABN-AMRO 42.65.10.964
t.n.v. Stichting Dordengelden
Van Iersel & Luchtman
Advocaten
BTW NL 003858844B01

Mr H.J.A.M. van Iersel**
Mr L.J.M. Luchtman*
Mr H.J. Nap
Mr M.J.M. Franken*
Mr G.J.W. Verschuur
Mr E.R.R. Groothuis
Mr H.H.M. van Dijk**
Mr N.A.M. Sinjorgo* NMI-mediator
Mr M.W.M.J. van Rooij
Mr R. Roos
Mr drs J.C. Broekman*
Mr L.A.T. Hof**
Mr C.R. van Breevoort*
Mr R.F.W. van Seumezen
Mr F.F.A.J.M. Haerkeren-Wouters*
Mr C.A. Bach*
Mr M.J.W. van Ingen**
Mr R.M.M. Haerkeren*
Mr W. Bos**
Mr S.M.J. Becks**
Mr J.J. Beerens
Mr K.H.P. Selcraig*
Mr B.F. Louwerier*
Mr A. van Veen**
Mr M.D.H. Kalte*
Mr F.H.J. Nooijen
Mr S.R.P.M. Liesker*
Mr S.D.J. Oranje

* Breda ** 's-Hertogenbosch

Uden, 13 september 2001

Inzake : R.K. Parochiebestuur St. Willibrordus/Gemeente Oss
Ref. : 7800.0024/bl
Uw ref. :

Geacht Bestuur,

J. Bijgaand zend ik u toe een kopie van de uitspraak waarbij op uw beroep is beslist.

De Rechtbank heeft het bestreden besluit vernietigd en heeft de gemeente Oss opgedragen om een nieuw besluit te nemen.

Het verzoek om schadevergoeding is afgewezen.

De gemeente Oss is daarentegen wel veroordeeld in de proceskosten welke is vastgesteld op f. 1.420,- alsmede teruggave van het griffierecht ad f. 450,-.

Tegen de uitspraak staat beroep bij de Raad van State open tot uiterlijk 17 oktober a.s.

Ik zie graag uw reactie tegemoet.

met vriendelijke groet,

M.W.M.J. van Rooij

EUROPE het Europees economisch samenwerkingsverband van
Leinen & Derichs Anwaltssozietät, Keulen, Potsdam, Brussel
Van Iersel & Luchtman Advocaten, Breda, 's-Hertogenbosch, Uden
Studio Legale Bandino-Guglielmotti, Turin, Milaan
Field Fisher Waterhouse, Londen
DeBacker Advocaten, Antwerpen, Brussel

De maatschappij Van Iersel & Luchtman bestaat uit rechtspersonen. Alle werkzaamheden worden verricht uit hoofde van een overeenkomst van opdracht (artikel 7:400 BW) gesloten met de cliënt. Op de overeenkomst zijn algemene voorwaarden van toepassing, waarin is opgenomen dat iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd. De algemene voorwaarden worden op verzoek kosteloos toegezonden en zijn getekend bij de griffie van de Arrondissementsrechtbank te Breda en 's-Hertogenbosch.
Van Iersel & Luchtman is a professional partnership, also consisting of private companies having limited liability. All work will be performed on the basis of a contract of assignment as dealt with in clause 7:400 BW (Dutch Civil Code).
Van Iersel & Luchtman's general terms and conditions, which include a limitation of liability, are applicable to the contract of assignment. Liability is restricted to the amount which our professional liability insurer will pay in the case concerning. Our general terms and conditions will be forwarded on request free of charge and are registered with the Breda court as well as the 's-Hertogenbosch court (Arrondissementsrechtbank) 01-4

AS nr 7022 0024

Postadres postbus 90125, 5200 MA 's-Hertogenbosch

Bezoekadres

Lenghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon 073 - 6 20 20 20
www.rechtpraak.nl

AANTEKENEN

De heer mr. R. Roos
Postbus 18
5400 AA Uden

Onderdeel
Doorkiesnummer(s)
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Afd. Bestuurszaken
073-6202750
5 september 2001
procedurenummer 00 / 6566 BESLU V66 BB
casusnummer

Bij beantwoording de
datum en oms kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

toezending afschrift uitspraak
en mededeling rechtsmiddel.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open. Indien u daarvan gebruik wenst te maken, dient u binnen zes weken na de datum van verzending van de uitspraak een brief (beroepschrift) en een kopie van bijgaande uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Hoogachtend,

griffier

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE 'S-HERTOGENBOSCH
Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

UITSPRAAK

AWB 00/6566

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in het geschil tussen

R.K. Parochiebestuur St. Willibrordus te Berghem, eiser,
gemachtigde, mr. R. Roos, advocaat te Uden,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oss,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 5 juli 1999 heeft eiser bij verweerder een (herziene) aanvraag ingediend voor een vergunning als bedoeld in artikel 11 van de Monumentenwet 1988 (monumentenvergunning) ten behoeve van het plaatsen van een antenne-installatie voor mobiele telefonie aan en in de toren van de St. Willibrorduskerk te Berghem.

Op 21 september 1999 heeft de gemeentelijke monumentencommissie omtrent de aanvraag advies aan verweerder uitgebracht.

Bij brief van 13 oktober 1999 (nr. 99/8528) heeft de Rijksdienst voor de Monumentenzorg (RDMZ) verweerder omtrent de aanvraag geadviseerd.

Bij besluit van 23 november 1999 heeft verweerder de gevraagde vergunning geweigerd.

Tegen dit besluit heeft eiser op 12 januari 2000 bij verweerder bezwaar gemaakt.

Op 16 februari 2000 heeft ten overstaan van de Commissie bezwaarschriften van verweerdere gemeente een hoorzitting plaatsgevonden, waarvan verslag is opgemaakt.

Op 22 maart 2000 heeft de Commissie bezwaarschriften advies aan verweerder uitgebracht.

Bij besluit van 14 juli 2000 heeft verweerder, in afwijking van het advies, eisers bezwaar ongegrond verklaard en zijn besluit van 23 november 1999 gehandhaafd.

Bij brief van 23 augustus 2000, ontvangen 24 augustus 2000, heeft eiser beroep ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft bij brief van 27 oktober 2000 de op de zaak betrekking hebbende gedingstukken en een verweerschrift aan de rechtbank doen toekomen.

Het geschil is behandeld ter zitting van de enkelvoudige kamer van 30 mei 2001 waar eiser is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.C. Velterop en mr. E.G.A. Keijzers

II. OVERWEGINGEN

In dit geding is de vraag aan de orde of verweerders besluit van 14 juli 2000, waarbij eisers bezwaar tegen de weigering hem een monumentenvergunning te verlenen ongegrond is verklaard en het primaire besluit tot weigering van die vergunning onverkort is gehandhaafd, in rechte stand kan houden.

De rechtbank gaat, bij de beantwoording van deze vraag, uit van de volgende feiten.

De aanvraag ziet op het aanbrengen van een zend-ontvangstinstallatie voor mobiel telefoonverkeer aan en in de toren van de St. Willibrorduskerk te Berghem, bestaande uit een viertal antennes en bijbehorende apparatuur. De antennes, die in de kleur van de kerk zullen worden geschilderd, zullen worden geplaatst in bestaande nissen in de hoeksteunberen van de toren. De zend- en ontvangstapparatuur zal worden geplaatst op een vrijdragend frame dat zal worden opgelegd in openingen in de toren. Ook zal een brandwerend omhulsel rondom die apparatuur worden aangebracht.

De hernieuwde aanvraag is opgesteld naar aanleiding van suggesties voor aanpassingen van de zijde van de RDMZ in haar negatieve advies naar aanleiding van een eerdere aanvraag voor een monumentenvergunning en nadat verweerder eiser had laten weten geen vergunning te zullen verlenen voor de installatie zoals die in die eerdere aanvraag was omschreven.

De monumentale waarde van de kerktoren wordt - blijkens het advies van de RDMZ - in het monumentenregister als volgt omschreven: "Toren van de R.K. Kerk van St. Willibrordus. Bestaande uit vijf geledingen, waarvan de vier onderste middeleeuws gotisch zijn, uit omstreeks 1500, met overhoekse steunberen en spitsboogvormige spaarnissen en galmgaten; de bovenste geledingen en de ingesnoerde naaldspits uit 1903".

De (meerderheid van de leden van de) Monumentencommissie heeft op 21 september 1999 verweerder geadviseerd om geen gsm-antennes op de St. Willibrorduskerk te Berghem toe te staan.

De RDMZ heeft, in afwijking van haar advies ten aanzien van een eerdere aanvraag van eiser, positief geadviseerd, omdat met de nieuwe aanvraag aan de eerdere bezwaren tegemoet is gekomen. In het advies is aangegeven dat bij uitvoering van het herziene plan niet langer sprake is van een verhoging van de kans op brandgevaar, van ontsiering van het monument door plaatsing van de antennes buiten de bouwmassa, van verlies van het ruimtelijke monumentale karakter door het aanbrengen van de telecommunicatie-installatie in de toren en van overmatig verlies aan historisch bouw materiaal.

Verweerder heeft aan de (gehandhaafde) weigering van de monumentenvergunning ten grondslag gelegd dat de aan te brengen installaties het monument in meer of mindere mate aantasten zowel bouwtechnisch als architectonisch en dat de kerk er, door het plaatsen van de installaties, een functie bij krijgt die niet in het belang van het monument is. Verweerder heeft verder gewezen op zijn reeds op 13 juli 1999 kenbaar gemaakte beleidsuitgangspunt om in het algemeen geen antennes op monumenten toe te staan. Dit houdt in dat verweerder monumenten zoveel mogelijk in hun oorsprong wil bewaren en wezensvreemde elementen die op enigerlei wijze afbreuk kunnen doen aan het betrokken monument zullen worden geweerd, mede omdat er vaak alternatieve opstel mogelijkheden zijn en het dan ook niet nodig is om daarvoor monumenten te gebruiken. Deze laatste overweging is ingegeven door de opvatting van verweerder dat aanvragen voor monumentenvergunningen niet alleen moeten worden getoetst aan kwalitatieve criteria, maar ook aan kwantitatieve criteria: zijn er mogelijkheden tot sitiesharing of alternatieve opstelpunten. Deze laatste overweging vormt voor verweerder bovendien de reden om van het positieve advies van de RDMZ af te wijken.

Eiser voert in essentie aan dat de aanvraag voldoet aan de criteria van artikel 11, tweede lid, onder a en b van de Monumentenwet 1988. Nadat de RDMZ aanvankelijk negatief adviseerde is een herziene aanvraag opgesteld waarop een positief advies van de RDMZ volgde. Doordat deze aanvraag door verweerder opnieuw aan de adviesinstanties is voorgelegd en te kennen is gegeven dat aan de hand van de nieuwe adviezen op grond van die herziene aanvraag een beslissing zal worden genomen, heeft verweerder het vertrouwen gewekt dat hij de vergunning, bij gebleken positieve advisering, alsnog zou verlenen. Daarbij is volgens eiser tevens van belang dat de Monumentencommissie, de Brandweer en de Welstandscommissie evenmin gronden voor weigering hebben gezien. Ook zijn door derden geen bedenkingen ingediend naar aanleiding van de aanvraag. Tot slot acht eiser het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd. Een toetsing aan kwantitatieve criteria heeft, anders dan het besluit suggereert, nooit plaatsgevonden. Voor zover verweerder zich baseert op het door hem gevoerde beleid, acht eiser dit niet rechtsgeldig, nu dit voor een belangenafweging geen ruimte laat.

Eiser verzoekt de rechtbank in verband hiermee om zelf in de zaak te voorzien in die zin dat de gevraagde vergunning alsnog wordt verleend, dan wel verweerder op te dragen een nieuw besluit te nemen, en om verweerder te veroordelen tot een schadevergoeding ten bedrage van eenmalig f 2.000,- en maandelijks f 583,33 met ingang van 1 december 1999, exclusief BTW, vermeerderd met de wettelijke

rente, alsmede tot vergoeding van de kosten in verband met de behandeling van het beroep.

Het wettelijk kader is als volgt.

Ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Monumentenwet 1988 (hierna: de Wet) is het verboden om zonder of in afwijking van een vergunning:

- a. een beschermd monument af te breken, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen;
- b. een beschermd monument te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze, waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat sprake is van een beschermd (rijks-)monument in de zin van de Wet en dat verweerder in casu bevoegd is om op de aanvraag te beslissen. Gelet op de formulering van artikel 11, tweede lid, van de Wet zal de rechtbank, alvorens toe te kunnen komen aan de vraag of verweerder de gevraagde vergunning heeft kunnen weigeren, moeten bezien of voor het aanbrengen van de hiervoor omschreven installatie in de kerktoren een vergunning als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wet nodig is.

Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting is de rechtbank duidelijk geworden dat verweerder het aanbrengen van de antenne-installatie heeft opgevat als een wijziging "in enig opzicht" als bedoeld in artikel 11, tweede lid, onder a, van de Wet. De rechtbank is van oordeel dat, gezien de toevoeging van de woorden "in enig opzicht" aan het begrip "wijziging", sprake is van een zodanig ruime formulering van dat begrip dat verweerder de in geding zijnde aanpassingen van het monument op goede gronden onder deze noemer heeft gebracht. Voor het aanbrengen van de zend-/ontvangstinstallatie in en antennes aan de toren heeft verweerder dan ook terecht een vergunning ingevolge dit artikellid verlangd.

Vervolgens zal de rechtbank moeten beantwoorden of verweerder, bij afweging van de betrokken belangen, in redelijkheid de gevraagde vergunning heeft kunnen weigeren.

De rechtbank overweegt in dat verband allereerst dat de wetgever heeft beoogd om de Wet op decentraal niveau te doen uitvoeren. De bevoegdheid voor burgemeester en wethouders om, behoudens enkele uitzonderingen, te beslissen op aanvragen om vergunningen als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Wet, ook als het gaat om rijksmonumenten, is daarvan een uitvloeisel. Gelet op deze decentrale uitvoering ligt het voor de hand dat, indien overeenkomstig artikel 15, eerste lid, van de Wet de inschakeling van een gemeentelijke monumentencommissie bij verordening is geregeld, aan de overige adviezen, waaronder dat van de RDMZ, ten opzichte van het door de monumentencommissie uitgebrachte advies minder gewicht wordt toegekend. Dit betekent evenwel niet dat verweerder, in het geval dat deze adviezen krachtens wettelijk voorschrift zijn uitgebracht, zonder enige motivering van dergelijke adviezen kan afwijken. Zulks zou zich niet verdragen met artikel 3:50 van de Awb.

De rechtbank stelt vast dat de - meerderheid van de leden van de - gemeentelijke monumentencommissie een negatief advies heeft uitgebracht. Door de verslagvorm waarin het advies is gegoten, wordt daaruit evenwel niet duidelijk welke overwegingen de - meerderheid van - de commissie tot dit negatieve advies hebben gebracht. Tegenover dit advies staat het positieve advies van de RDMZ. Noch uit het primaire besluit, noch uit het bestreden besluit wordt duidelijk of de conclusies van de RDMZ door verweerder worden gedeeld. Het bestreden besluit maakt weliswaar gewag van het positieve advies, maar vervolgens wordt, op grond van overwegingen die geen betrekking hebben op de gevolgen van de uitvoering van het plan voor dit monument en zonder een begin van weerlegging van de conclusies van het advies, in wezen aan dit advies voorbijgegaan. Bovendien wordt uit het besluit niet duidelijk op welke wijze het negatieve advies van de monumentencommissie en het positieve advies van de RDMZ tegen elkaar zijn afgewogen. De rechtbank acht dit bezwaarlijk, omdat deze instanties die beide mogen worden geacht deskundig te zijn op het gebied van de monumentenzorg, tegengestelde adviezen hebben uitgebracht. Anders dan verweerder in het bestreden besluit, in reactie op het advies van de Commissie bezwaarschriften, heeft overwogen, heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, dan ook nog immer niet op afdoende wijze gemotiveerd waarom van het positieve advies van de RDMZ is afgeweken.

Naar het oordeel van de rechtbank geeft het bestreden besluit geen blijk van een reële belangenafweging. De rechtbank leidt uit het bestreden besluit en uit de overige gedingstukken, in het bijzonder uit het besluit van verweerder op de eerdere aanvraag, af dat iedere aanvraag voor het aanbrengen van een zend-/ontvangstinstallatie in en antennes aan de toren, ongeacht de uitvoering daarvan, bij voorbaat als kansloos kon worden beschouwd. Verweerder heeft in het bestreden besluit namelijk in algemene zin overwogen dat er vaak alternatieve opstel mogelijkheden zijn die maken dat het niet nodig is om voor installaties als de aangevraagde monumenten te gebruiken. Van een specifieke afweging van belangen, met de aanvraag als uitgangspunt, is aldus geen sprake. Ook uit verweerders besluit op de eerdere aanvraag van eiser kan worden opgemaakt dat een nieuwe aanvraag reeds op voorhand geen enkele kans van slagen had. Op het door de desbetreffende afdeling van verweerders gemeente gemaakte adviesblad, waarin werd voorgesteld om eiser in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen en deze ter advisering aan de monumentencommissie en de RDMZ voor te leggen, staat namelijk als besluit vermeld: "Niet conform advies besloten. Het college wil op een monumentale toren geen antennes. Het college wenst overigens überhaupt geen antennes op monumentale gebouwen". De rechtbank is van oordeel dat verweerder door geen enkele overweging te wijden aan de mogelijke concrete gevolgen van de voorgenomen activiteit voor de monumentwaardigheid van de toren en daarmee het advies van de RDMZ zonder meer buiten beschouwing latende, de vraag of de waarde van het monument wordt aangetast volledig onbeantwoord heeft gelaten. Het standpunt van verweerder komt in feite neer op een algeheel verbod tot een gebruik van de toren ten behoeve van de telecommunicatie dat zich, of dit nu onderdeel is van beleid of van een bestendige gedragslijn - zoals verweerder heeft betoogd - dan wel slechts in dit concrete geval wordt opgelegd, niet verdraagt met de Wet die, door middel

van een vergunningenstelsel, uitdrukkelijk wijzigingen aan een monument toestaat indien tegen deze wijzigingen uit hoofde van de bescherming van het betrokken monument geen bezwaren bestaan.

De rechtbank is, op grond van het vorenoverwogene, van oordeel dat verweerder er geen blijk van heeft gegeven alle - rechtstreeks - bij het besluit betrokken belangen tegen elkaar te hebben afgewogen. Bovendien geeft het besluit geen uitsluitel over het waarom van het niet volgen van het positieve advies van de RDMZ. Het beroep is mitsdien gegrond en het bestreden dient te worden vernietigd wegens schending van de artikelen 3:4 en 3:50 van de Awb. Verweerder zal worden opgedragen om, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, een nieuw besluit te nemen.

De rechtbank zal het verzoek om schadevergoeding afwijzen. Weliswaar is in beginsel met de vernietiging van het bestreden besluit de onrechtmatigheid van dat besluit en de schuld van verweerder gegeven, maar de causaliteit tussen het nemen van dat besluit en de gestelde schade staat naar het oordeel van de rechtbank niet vast. Niet kan namelijk worden uitgesloten dat verweerder, in het kader van het nemen van een nieuw besluit naar aanleiding van deze uitspraak opnieuw een besluit op bezwaar neemt van dezelfde inhoud en de rechtbank ten aanzien van dat besluit tot het oordeel komt dat het de toets der kritiek kan doorstaan.

Voor zover eiser vraagt om bij wijze van schadevergoeding een proceskostenveroordeling voor de kosten van het beroep uit te spreken, overweegt de rechtbank dat artikel 8:75 van de Awb een specifieke regeling bevat voor de kosten van rechtsbijstand in bestuursrechtelijke gedingen welke regeling moet worden gezien als een *lex specialis* ten opzichte van de regeling zoals neergelegd in artikel 8:73 van de Awb. Dit staat eraan in de weg om via toepassing van artikel 8:73 te komen tot een vergoeding van kosten die verder gaat dan de vergoeding die op grond van artikel 8:75 van de Awb en het daarop gebaseerde Besluit proceskosten bestuursrecht kan worden gegeven. De rechtbank merkt hierbij op dat een kostenveroordeling niet is bedoeld als een volledige schadevergoeding maar als een tegemoetkoming in de kosten.

De rechtbank acht termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten worden, met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal f 1.420,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt f 710,-;
- wegingsfactor 1.

Tevens zal de rechtbank bepalen dat door verweerders gemeente aan eiser het door hem betaalde griffierecht dient te worden vergoed.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank,

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op om, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, een nieuw besluit te nemen;

wijst het verzoek om schadevergoeding af;

veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op f 1.420,-, te vergoeden door verweerders gemeente;

gelast verweerder aan eiser het door hem gestorte griffierecht ten bedrage van f 450,- te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange als rechter, in tegenwoordigheid van mr. J.F.M. Emons als griffier en uitgesproken in het openbaar op 3 september 2001.

J.F.M. Emons

D.J. de Lange

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschrift verzonden: 05 SEP. 2001

VOORAFGEKONFORMEERD
De griffier van
Afdeling bestuursrecht
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag